

**ОПЕРАЦИЯ «КОРПОРАЦИЯ»:
ЧИ УКЛАДУТЬ ШЛЮБ БПП ТА «НФ»?**

стр 3

**ПЛАН ПО РАСПРОДАЖЕ
ГОССОБСТВЕННОСТИ**

стр 4

**БЕЗОПАЛЮВАЛЬНИЙ
СЕЗОН**

стр 6

ВАГОМИЙ КРОК ДО ПЕРЕМОГИ:

українці боронять свою землю

МВФ вилучив із меморандуму про надання Україні кредитів пункт про відкриття ринку сільськогосподарської землі. Це стало можливим завдяки хвилі протестів, яку збурила оголошена урядом «земельна реформа». Але таке рішення ухвалив не президент Порошенко чи прем'єр-міністр Гройсман. Голос українців почули у Вашингтоні, де розташована штаб-квартира міжнародної фінустанови.

«ДЕМОКРАТИ» — ПРОТИ ДЕМОКРАТІЇ

Кредитори України наразі не вимагатимуть поспішного запровадження вільного ринку землі. Про таке рішення голови МВФ Крістін Лагард стало відомо 3 липня. Але новина пройшла практично непоміченою в Україні: її не надрукували масові газети й не передали провідні телеканали. ЗМІ не висвітили цього факту, адже належать тим, хто планує володіти українськими

чорноземами, — олігархам, міцно зросленим із владою.

Всенародний рух за збереження земельних паїв у власності селян розпочався в середині квітня, коли Асоціація фермерів та приватних землевласників об'єдналася з ВО «Батьківщина», щоб ініціювати проведення всеукраїнського референдуму щодо продажу сільгоспземлі. Далі не можна було зволікати: уряд будь-що намірився ухвалити «земельну реформу», аби негайно пустити ріллю з молотка.

«Якщо президент моральна й порядна людина, якщо він — гарант Конституції, то зобов'язаний використати своє конституційне право й оголосити референдум за своєю ініціативою. Тоді нам не треба буде збирати 3 мільйони підписів, мобілізувати всю країну», — сказала Юлія Тимошенко після зборів ініці-

ативної групи з організації референдуму.

Проте Порошенко не тільки не оголосив всенародного плебісциту з найважливішого для українців питання — він, навпаки, заборонив проводити референдум. Про це прямо заявила Тимошенко, яка втаємничена в особливості ухвалення політичних рішень у країні.

«Окружний адміністративний суд Києва ухвалив рішення про заборону проводити референдум проти продажу сільськогосподарської землі за особистою вказівкою президента Петра Порошенка. Ось вам тест на порядність президента, на незалежність судової системи від гаранта Конституції. Це тест, наскільки була вдалою судова реформа й чи існує після двох революцій хоч крапля прав у людей», — зазначила лідер «Батьківщини».

Президент-демократ заборонив проводити референдум. Дивно, адже люди просто хотіли висловити свою думку. За Конституцією і законодавством українці мають право на референдум. Наприклад, у Швейцарії їх проводять ледь не щомісяця — з усіх важливих питань. Чому ж наші «демократи» так бояться демократії?

Вони понад усе люблять гроші! В Україні — 42 млн га сільгоспугідь, які, за підрахунками економістів, коштують близько 3,5 трлн євро. Це 40-річний ВВП країни! Якщо селянам і доведеться віддати за землю 0,1 трлн євро, то заробіток все одно вийде нівроку. А що, власне, ще продавати? Державні заводи й фабрики вже давно «приватизували», надра й ліси роздали, навіть на держпосадах вторгували. Залишилася тільки земля.

(Закінчення на стор. 2)

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

**Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.**

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

ОФШОРИ, РЕЙДЕРИ Й МЕРКАНТИЛЬНІ ПЛАНИ ПОРОШЕНКА

Із політичних сил лише «Батьківщина» стала на захист селян і землі. Решта партій — або промовчали, або обіруч підтримали насправді злочинну ініціативу Кабміну. Опозиції в країні фактично не існує: якщо якась партія й критикує владу та формально не входить до парламентської коаліції, то тихцем все одно голосує за лобістські (іншими словами — корупційні) законопроекти уряду й президента. Своя сорочка ближче до тіла, ніж народна.

Влада розгорнула бурхливу діяльність на телебаченні й у пресі, рекламує свою «земельну реформу». При цьому чорний піар скерувала винятково проти «Батьківщини», що зайвий раз свідчить про опозиційність цієї політики. Саме з ініціативи «Батьківщини» районні та обласні ради під тиском громадськості нині ухвалюють рішення про недопустимість розпродажу чорноземів.

Численні експерти й практики видали на-гора тонни «доказів», спростовуючи аргументи Юлії Тимошенко та її команди на підтримку земельного референдуму. Багато які видання надрукували розлогі статті, спрямовані на розгром «Батьківщини». Нікого більше бити?

Проте як можна спростувати слова Тимошенко, що продавати землю під час війни та хаосу — це злочин перед народом? Такої думки дотримується й Порошенко, щоправда, лише тоді, коли йдеться про власний бізнес. Відповідаючи на запитання про продаж свого «Рошену», він якось зазначив, що «поки в Україні тривають бойові дії, бізнес туди приходити не буде». І додав: «Мій графік не передбачає, щоб я став торгуватися, як на базарі».

Порошенко знає, що каже, адже кондитером він став не відразу. Спочатку майбутній президент вивчав міжнародні економічні відносини, а потім торгував спеціями, надаючи перевагу чорному перцю. Врешті молодий підприємець переоперіювався на продаж какао-бобів, який згодом озолотив Порошенка, зробивши його «шоколадним королем» України.

Цукрові плантації Петра Олексійовича займають чи не всю Вінниччину. Воно й зрозуміло, адже щоб кондитерське виробництво давало максимальний прибуток, воно має опиратися на власну сировинну базу.

«Родина президента є одним з найбільших землевласників, яка вже накопичила сотні тисяч гектарів сільськогосподарської землі. І тепер йому, як і всім латифундистам і монополістам, треба узаконити це — дати право купити за безцінь землю», — прояснює лідер «Батьківщини» меркантильні плани Порошенка.

За словами Тимошенко, сільгоспземлю в Україні захопили 12–15 родин, кожна з яких має у розпорядженні від 500 тис. до 1 млн га.

ВАГОМИЙ КРОК ДО ПЕРЕМОГИ: українці боронять свою землю

Фермери не в змозі утримати у своїх руках орендовані ділянки — їх знищують як клас. Стрічка новин Асоціації фермерів України переповнена страшними заголовками: «Невідоме підприємство намагається зібрати урожай на полях одеських аграріїв», «Вночі підпалили поле депутата Херсонської облради», «Рейдерство на Кіровоградщині: як намагаються захопити «Ниву-2010».

Партія «Батьківщина» створила в кожній області антирейдерські центри, а владу ця проблема не обходить — вона готує документи для своєї «земельної реформи» й великого перерозподілу ринку.

«СЕЛО — ЦЕ ФЕРМЕРИ»

У «Батьківщині» не заперечують, що земельні відносини слід реформувати. Але ці зміни необхідно підготувати

«Німеччина, Великобританія, Канада, США — ці країни останні 10 років активно скуповують у людей землю», — заважила Тимошенко.

Справді, навіщо сьогодні українцеві продавати землю? Щоб завтра йти до нового власника найматися на роботу? Тут арифметика проста: власник завжди матиме більше, аніж найманий працівник.

Хто буде власником українських чорноземів і накручуватиме ціни на продовольство, також відомо — домощені олігархи, міжнародні агрохолдинги та багаті іноземці-інвестори.

Сільська громада від їхнього господарювання не отримає нічого, адже податки вони сплачуватимуть там, де зареєстровані, — якщо не в Києві, то на офшорних островах. Це доводить жорстока практика сьогоднішнього дня.

Що говорити про ненаситних нуворішів, коли прізвище глави української

**КРЕДИТОРИ УКРАЇНИ НАРАЗІ
НЕ ВИМАГАТИМУТЬ ПОСПІШНОГО
ЗАПРОВАДЖЕННЯ ВІЛЬНОГО РИНКУ
ЗЕМЛІ. ПРО ТАКЕ РІШЕННЯ ГОЛОВИ МВФ
КРІСТІН ЛАГАРД СТАЛО ВІДОМО З ЛИПНЯ**

належним чином, а не спонтанно відкрити ринок землі. Тимошенко вважає, що треба фермерів зробити впливовими гравцями на земельному ринку.

«Наша стратегія — це, як у Польщі, 2,6 млн фермерських господарств, а не 38 тис., як зараз. Це нові робочі місця, це реальна заможність нашої держави, й нам не треба вигадувати велосипед. Треба використовувати досвід провідних країн світу», — вчоргове заявила лідер «Батьківщини», перебуваючи на Львівщині, де особисто агітувала галичан ставити підписи за продовження мораторію на продаж землі.

Доки в українських фермерів нема грошей, паї у селян має викупляти держава через земельний банк. Тим паче, що так роблять у всьому цивілізованому світі.

держави виявилось в скандальних «панамських документах». Водночас майно президентського «Рошену» сплигло в юрисдикції Британських Віргінських Островів. Як писали журналісти-розслідувачі, Порошенко вів активну офшорну діяльність, коли вже перебував на найвищій посаді в Україні. Більше того, він зареєстрував офшорну холдингову компанію в найтрагічніший для країни час — під час боїв в Іловайському котлі.

«Ми хочемо оції нинішній владі, яка править сьогодні нашою державою, показати, що українська нація не хоче продавати свою землю, що вона не довіряє владі ні землю, ні жодного дня життя», — наголосила Тимошенко на одній із недавніх зустрічей із селянами.

Асоціація фермерів України та ВО «Батьківщина» продовжують збирати підписи на захист сільгоспугідь. Наразі понад 2 млн українців висловилися за проведення земельного референдуму. Вони хочуть, щоб їх почули не тільки у Вашингтоні, а й на Печерських пагорбах.

Сергій МАЦІЄВСЬКИЙ

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Український уряд досі руйнує фермерство й село»

Іван ТОМИЧ,
президент Асоціації
фермерів та приватних
землевласників України:

«Ми вітаємо той факт, що МВФ уже не наполягає на знятті мораторію на продаж сільгоспземлі. Це результат спільної боротьби «Батьківщини», Асоціації фермерів, інших громадських організацій. Щоб не допустити розпродажу землі за копійки, ми спільно провели всеукраїнські збори, акції протесту й парламентські слухання, збираємо підписи. Усе це дало результат: влада і МВФ відступили.

Прем'єр Гройсман зустрівся з представниками Асоціації, його риторика змінилася. Ще місяць тому ставилося питання про запровадження ринку землі у травні-червні за будь-яку ціну, проводилися репресії проти наших активістів в областях і районах, відкривали кримінальні справи.

Сьогодні пресинг зменшився. Але, безумовно, це далеко не вирішення земельного питання. Перемога буде тоді, коли кардинально зміниться аграрна, зокрема земельна, політика в країні, коли держава зробить ставку на потужний розвиток фермерства, як це робиться у цілому світі. Замість цього український уряд досі руйнує фермерство й село. Найгірше, що і МВФ, і наш уряд, і президент поставили спільну мету — запровадження негайного ринку землі. А це може призвести до трагічних наслідків.

Протистояти такому тиску влади можна лише об'єднавшись. Ми не домоглися би зміни підходів МВФ, якби нас не підтримала «Батьківщина». Сьогодні це основна політична сила в країні, яка захищає національні інтереси. Якби, не дай бог, ця трагедія відбулася (зняття мораторію на продаж землі. — Ред.), ми втратили б можливість поставити країну на ноги.

Спільними зусиллями ми виборили шанс відродити село й українську економіку».

**ІЗ ПОЛІТИЧНИХ СИЛ ЛИШЕ «БАТЬКІВЩИНА» СТАЛА НА ЗАХИСТ
СЕЛЯН І ЗЕМЛІ. САМЕ ЗА ЇЇ ІНІЦІАТИВИ РАЙОННІ ТА ОБЛАСНІ
РАДИ ПІД ТИСКОМ ГРОМАДСЬКОСТІ НИНІ УХВАЛЮЮТЬ
РІШЕННЯ ПРО НЕДОПУСТИМІСТЬ РОЗПРОДАЖУ ЧОРНОЗЕМІВ**

Вже декілька місяців у політикумі говорять про можливе об'єднання двох провладних політичних сил — Блока Петра Порошенка та «Народного фронту» — в одну партію. Таку собі велику політичну корпорацію!

Останнім часом розмови посилились. Зокрема, нещодавно заступник голови фракції «НФ» Андрій Іванчук кокетливо натякнув, що переговори дійсно йдуть. Звісно, що для цієї партії злиття стало б рятувальним кругом. Адже рейтинг «фронтників», за даними абсолютно різних соціологічних досліджень, навіть нижче, ніж статистична похибка. Та чи потрібен такий політичний шлюб пропрезидентській партії?

Експерти розповіли **«ВВ»**, наскільки злиття може бути реальним, чи допоможе це провладним силам на майбутніх виборах та чи буде новий проект міцним та життєздатним.

ПИТАННЯ ПОЛІТИЧНОГО МАЙБУТЬОГО

Кандидат філософських наук, політичний експерт ГО «Слово і діло» Валентин Гладких говорить, що незважаючи на те, будуть вибори черговими чи дочасними, провладні партії вже почали готуватися до них.

«Народний фронт» виник з нічого та дуже швидко перетворився на ніщо. Пригадайте, ця партія навіть на місцеві вибори не пішла. Й це було першою ластівкою, натяком, що проект закривається і що майбутнього у нього немає. Але ті люди, які інвестували у «НФ», зараз шукають, з ким плисти далі. От їм і треба об'єднання, і Блок Петра Порошенка їх підбере. Вони багато кого підбирають: наприклад, колишніх «регіоналів». За кількістю екслів ПР пропрезидентська партія поступається хіба що самому «Опозиційному блоку», — пояснює експерт.

В той же час, за його словами, головне питання для БПП та «НФ» полягає в тому, як залишитися при владі. Їх дуже хвилює політичне майбутнє. От вони й думають над форматами.

«Насправді ж сусіди по так званій коаліції вже мали досвід об'єднання і злиття, тож це свідчить, що це саме електоральні проекти. Разом із тим абсолютно хибним було б вважати, що злиття може покращити їхні електоральні можливості. Образно кажучи, якщо нуль плюсуємо до нуля, то й вийде нуль. Таке об'єднання має сенс лише з метою консолідації фінансового, кадрового та адміністративного ресурсу. БПП та «НФ» — провладні фракції зі своїми представниками в уряді, тобто мають вплив на адмінресурс. Зрозуміло, якщо кожен почне тягну-

ОПЕРАЦІЯ «КОРПОРАЦІЯ»: ЧИ УКЛАДУТЬ ШЛУБ БПП ТА «НФ»?

ти ковдру на себе, то ні до чого хорошого це не призведе», — аналізує ситуацію Гладких.

Нині, на думку політичного експерта, тема злиття розглядається на рівні консультацій та розмов. Адже як БПП, так і «НФ» фактично є конгломератом груп, які орієнтуються на різні центри впливу. Тому навіть всередині партій погляди часто не збігаються. Однак якщо об'єднання все ж відбудеться, то ні про яке партнерство говорити не можна. Адже «Народний фронт» просто увіллється в БПП, як колись це зробив «Удар».

СОЮЗ МІЦНИМ НЕ БУДЕ

Експерт Українського інституту аналізу та менеджменту політики Микола Спірідонов вважає, що необов'язково злиття може бути приурочене до виборів. Можливо, що БПП та «НФ» об'єднаються у одну фракцію якраз з метою непровадження дочасних виборів. За словами експерта, нині ходять також чутка, що в парламенті може виникнути так звана «ширка», коли до коаліції приєднається «Опоблок».

«Якщо говорити про майбутню виборчу кампанію, то об'єднання є абсолютно неефективним. Згадайте, наскільки різна риторика у них була під час перегонів 2014 року: «НФ» — партія війни, БПП — партія поміркованого миру. Також я мав нагоду ознайомитися із результатами закритих соціологічних опитувань, які показали, що рівень довіри до БПП становить нині від 5 до 7% (за умови жорсткого використання адмінресурсу 10% натягнуть). «НФ» має рейтинг 1%. І насправді разом ці дві партії можуть отримати

навіть менше голосів на виборах, ніж окремо. Та для «НФ» тема об'єднання важлива, адже самостійно «фронтники» не впливають», — прогнозує політолог.

Однак якщо злиття відбудеться, то, на думку Миколи Спірідонова, такий союз напевно не буде міцним, стабільним та життєздатним, адже й сама пропрезидентська політична сила не консолідована.

«В БПП є як мінімум декілька груп впливу. Зокрема, «Удар»

Тоді буде боляче. Зокрема, треба буде віддавати декілька мільярдів МВФ... Так що варто було б поспішити.

З іншого боку, соціологічні заміри показують не найкращі перспективи. Тож є другий план: гальмувати проведення виборів, навіть чергових. Для цього, наприклад, можуть використати гібридний закон про деокупацію ОРДЛО, який передбачатиме «мікс» АТО та воєнного стану. І в цьому документі якраз для підстраховки може бути зазначена можли-

ПРЕЗИДЕНТ ДОСИТЬ ЧАСТО ГОВОРИТЬ ПРО ТЕ, ЩО ДОЧАСНИХ ВИБОРІВ НЕ БУДЕ. І ЦЕ ЯКРАЗ МОЖЕ СВІДЧИТИ ПРО ПРОТИЛЕЖНЕ. ТОМУ В «НФ» ХОЧУТЬ ЯКНАЙКОРИШОГО ОБ'ЄДНАННЯ, ЩОБ ЗАСТРАХУВАТИ СЕБЕ НА ВСЯКИЙ ВИПАДОК

Віталія Кличка. Після Революції Гідності його буквально примусили попрощатися із президентськими амбіціями та податися на мерські вибори. Тож починаючи із середини 2014 року між Кличком та Порошенком стосунки досить натягнуті», — пояснює політолог.

Чи можуть розмови про об'єднання все ж таки бути передвісником дочасних парламентських виборів? За словами Миколи Спірідонова, нині на Банковій є два сценарії, за одним із яких, дійсно, вибори до Верховної Ради можуть відбутися в першій половині 2018 року.

«У діючого президента начебто є певні успіхи, які, втім, не все суспільство сприймає. Мова йде про лібералізацію візового режиму, асоціацію з ЄС... Так що наступного року провести волевиявлення було б простіше, ніж в 2019-му.

вість відмінати вибори. Правда, незрозуміло, якщо такий план буде задіяний, то як довго влада зможе тримати питання свого перезавантаження на паузі», — розмірковує Микола Спірідонов.

СТРАХОВКА ВІД ПРОГРАШУ

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін зауважує, що переговори розпочалися тому, що останнім часом зблизилися нинішній та колишній прем'єри — Володимир Гройсман та Арсеній Яценюк. Саме останній активізує тему злиття політичних сил в одну велику партію-фракцію (за прикладом «Нашої України — Народної Самооборони»).

«Розмови про об'єднання йдуть також в контексті майбутнього реформатування коаліції. Так, восени очікується представлення нової коаліцій-

ної угоди, а також реформатування уряду. От у Яценюка в цьому випадку й виникла ідея... З одного боку, Блоку Петра Порошенка «НФ» потрібен як собаці п'ята нога. Адже «Народний фронт» — політичний труп. З іншого, у «фронтників» залишились ресурси, в тому числі кадрові, в яких зацікавлена пропрезидентська політична сила», — впевнений політолог.

Поміж тим Олексій Якубін нагадує, що тема об'єднання вже виникала під час місцевих виборів. Тоді партія «НФ» не пішла на вибори, проте виторгувала у БПП третину місць у списках. Зараз подібний процес може відбуватися на більш високому рівні. Та в цьому випадку є багато але.

«В самому «Народному фронті» не всі хочуть злиття. Зокрема, група Парубія проти, адже її, в принципі, не дуже хочуть бачити в списках майбутнього політпроекту. В них немає глобальних ресурсів, до того ж в плані іміджу вони не дуже цікаві. Та й БПП намагається затягнути процес. У пропрезидентській партії, на мій погляд, вважають так: давайте спочатку вирішимо питання з коаліцією, реформатуванням уряду, призначеннями на ключові посади (Фонд держмайна, Рахункова палата, ДФС), а вже потім будемо про щось говорити.

Також в БПП побоюються повторити долю «Нашої України», яка пішла на об'єднання, а

потім взагалі зійшла з політичної арени. До того ж багато хто вважає, що «НФ» потягне БПП на дно. Тому команда президента хоче затягнути переговорний процес до 2019 року, а там вже вирішувати...

Та й в самій пропрезидентській партії не все так райдушно. Для прикладу, «Удар» (а це майже сорок чоловік) веде себе як повзуча опозиція всередині. Віталій Кличко, певно, думає про своє самостійне плавання. Не виключаю, що в нього залишились президентські амбіції», — каже експерт.

Та, за словами Олексія Якубіна, у «НФ» частина людей вважає, що треба вирішувати все зараз, побоюючись, що БПП їх може в результаті кинути. «Фронтники» прекрасно розуміють, що їм треба шукати нову платформу, адже самостійно вони не пройдуть до наступного складу парламенту.

«Президент досить часто говорить про те, що дочасних виборів не буде. І це якраз може свідчити про протилежне. Тому «НФ» хоче якнайшорішого об'єднання, щоб застрахувати себе на всякий випадок», — констатує політолог.

Анна СПІВАК

В БПП ПОБОЮЮТЬСЯ ПОВТОРИТИ ДОЛЮ «НАШОЇ УКРАЇНИ», ЯКА ПІШЛА НА ОБ'ЄДНАННЯ, А ПОТІМ ВЗАГАЛІ ЗІЙШЛА З ПОЛІТИЧНОЇ АРЕНИ. ДО ТОГО Ж БАГАТО ХТО ВВАЖАЄ, ЩО «НФ» ПОТЯГНЕ БПП НА ДНО. ТОМУ КОМАНДА ПРЕЗИДЕНТА ХОЧЕ ЗАТЯГНУТИ ПЕРЕГОВОРНИЙ ПРОЦЕС ДО 2019 РОКУ

Сотрудничество с МВФ приносит колоссальный вред украинской экономике

МВФ отложил выделение пятого транша Украине в размере 1,9 миллиарда долларов. В интервью Bloomberg Владимир Гройсман назвал причину отсрочки — парламент не успевает принять в срок требуемые для выделения кредитных средств законопроекты, касающиеся, в том числе, и пенсионной реформы. Впрочем, он призвал не драматизировать ситуацию и предположил, что транш будет получен до конца года.

Финансовый эксперт Алексей Куц рассказал «ВВ» о том, что приносит Украине сотрудничество с МВФ, приведет ли оно к росту экономики и как отсрочка транша может сказаться на курсе гривни.

«Кредиты МВФ могут оказать стимулирующее воздействие лишь в краткосрочном периоде — в течение полугодия. Украина сотрудничает с Фондом уже почти 10 лет. В такой ситуации кредитная поддержка не дает надлежащего эффекта и приносит колоссальный вред украинской экономике. Потому что те рецепты и требования, которые нам прописывает МВФ, годятся на самой острой фазе кризиса. Сейчас же нам нужны совершенно другие методы экономического стимулирования.

Реформой нельзя назвать повышение тарифов на коммунальные услуги или же увеличение трудового стажа для начисления пенсии. Реформа — это системное изменение экономики с целью увеличения доли малого и среднего бизнеса, структуры внутреннего производства в сторону более высокого уровня добавочной стоимости. Это и демонаполизация экономики. Такие изменения проводились в Польше и привели к экономическому росту. Действия правительства, которые наша власть называет реформами, дадут лишь сокращение расходов на социальные нужды, по сути десоциализируя функции государства, возложенные на него Конституцией. А цель настоящей реформы — рост доходов, а не сокращение расходов.

Экономическая модель, которая сейчас реализуется правительством, ориентирована на привлечение внешних заимствований, при помощи которых латают внутренние дефициты. При такой модели управления непредоставление или отсрочка кредитов МВФ приведет к ухудшению среднекредитной ситуации и девальвации нацвалюты, что ощутят на себе все украинцы.

Пятый транш выделяют не раньше осени, но это произойдет вследствие политических договоренностей, а не благодаря реализации реформ в Украине. Ближе к зиме следует ожидать выход нацвалюты в новый курсовой коридор с 25 до 30 грн за доллар. И в этом случае транш МВФ позволит амортизировать падение гривни.

Впрочем, пока Украина не откажется от существующей экономической модели, кредиты МВФ будут последней соломинкой, которую бросают утопающему».

Арина МАРТОВА

Есть у Кабмина цель — в условиях войны и социально-экономического кризиса быстро и дешево распродать госпредприятия, прикрываясь красивым словом «реформа» и требованиями МВФ. На прошлой неделе правительство утвердило законопроект о приватизации госимущества, значительно упростив продажу активов и оставив лазейку для приобретения украинского госимущества компаниями из офшоров и страны-агрессора.

Премьер-министр Гройсман, находясь с визитом в Лондоне, пообещал до конца года завершить пять реформ в Украине. Приватизации госпредприятий он отвел почетное второе место.

В планах правительства — оставить в госсобственности 378 предприятий из 3500.

Замминистра экономического развития Максим Нефедов рассказал на своей странице в «Фейсбуке», что предприятия рассортировали на шесть групп, что якобы позволит спасти стратегические объекты, а остальные передавать в концессию или ликвидировать.

В отдельную группу выделены 559 объектов, которые находятся на окку-

пированных территориях. Под ликвидацию попадают 1255 предприятий, а во временное управление будут переданы 359 объектов, в том числе обслуживающих дороги, лесхозы и аэропорты. Под собственно приватизацию попадают 893 предприятия. И приобрести их, если парламент поддержит кабинетовский законопроект, будет несложно.

В чем же суть упрощений? Сейчас объекты приватизации делятся на семь групп в зависимости от типа и величины, к каждой из которых выдвигаются свои требования. Соответственно, продаже подлежат объекты, которые имеют общегосударственное значение; объекты, деятельность которых обеспечивает социальное развитие, сохранение и повышение культурного, научного потенциала, духовных ценностей и т.д. Кабинетовская инициатива делит все предприятия на две группы — крупные и малые.

СТАРТОВОЙ ЦЕНОЙ ДЛЯ МАЛЫХ ОБЪЕКТОВ НА ОТКРЫТЫХ ОНЛАЙН-АУКЦИОНАХ БУДЕТ ЧИСТАЯ СТОИМОСТЬ АКТИВОВ (СТОИМОСТЬ АКТИВОВ МИНУС ОБЯЗАТЕЛЬСТВА), ИЛИ 1 ГРН, ЕСЛИ ЧИСТАЯ СТОИМОСТЬ ОТРИЦАТЕЛЬНАЯ

Иными словами, объектов, которые можно будет продать, ликвидировать или отдать в концессию, станет гораздо больше.

Так, согласно экспертизе Минэкономразвития, стратегическими являются лишь 15 украинских предприятий: «Укрзалізниця», «Укрпочта», НАК «Нафтогаз України», КБ «Южное», «Завод 410», «Южмаш», «Антонов», «Хартрон», Харьковское государственное авиационное производственное предприятие, Администрация морских портов, «Энергоатом», «Укрэнерго», «Укрэнерго», «Восточный ГОК», «Укрхимтрансаммиак».

То есть под приватизацию они не попадают. Зато вполне можно попытаться продать «Центрэнерго», которому уже подобрали польскую компанию в качестве советника по приватизации. Также можно будет пустить с молотка и объекты, которыми распоряжаются научные институты и академии, а также силовые

структуры. Главное, чтобы это был непрофильный актив.

Сроки подготовки предприятий к приватизации также сократятся: для объектов крупной приватизации — с 24–26 месяцев до 11–12, малой — с 9–12 до 4–5. Также предлагается оставить всего два способа продажи госсобственности из пяти: на аукционе и путем выкупа.

Авторы законопроекта прописали прекрасную возможность приобрести госсобственность по дешевке. Так, изначальную цену крупного объекта должен определить советник по приватизации — «один из инвестиционных банков с репутацией», который будет изучать спрос и общаться с потенциальными покупателями. В правилах проведения аукционов предусмотрено возможность снижать стартовую стоимость лота на 25–50%, что при нашем разгуле коррупции позволит приобрести госсобственность за копейки.

С малыми объектами приватизации все еще проще — стартовой ценой для них на открытых онлайн-аукционах будет чистая стоимость активов (стоимость активов минус обязательства), или 1 грн, если чистая стоимость отрицательная.

Аукцион будет проходить в три этапа с повышением ставок.

Согласитесь, довольно привлекательная okazия прикупить себе объект госсобственности по бросовой цене или вообще за одну гривню! Ведь экспертное сообщество сейчас говорит об отсутствии надлежащих условий для старта программы приватизации. Война и экономический кризис не добавляют цены украинским предприятиям и компаниям, которые годами называют убыточными. И в Кабмине говорят об имуществе, выставленном на продажу, как о неэффективном, занижая тем самым его стоимость до минимума, чтобы продать «особам, приближенным к императору» за копейки.

Вишенкой на торте является изменение критериев относительно покупателей. Теперь госимущество смогут купить международные финансовые организации, которые возжелают приобрести крупные объекты, а также государственные банки. В Кабмине оставили лазейку для юристов из офшоров и страны-агрессора. В первом случае к аукциону по приватизации украинского объекта допускается инвестор, владеющий 50% капитала компании, зарегистрированной в офшорах или в странах из списка FATF, что сейчас находится под полным запретом. Во втором случае допуск к приватизации не получают юристы, 10% и более акций которых контролируют либо представитель страны-агрессора, либо само государство-агрессор. Но если доля акций меньше, добро пожаловать на аукцион!

В желании угодить международным инвесторам Кабмин пошел на открытое нарушение украинского законодательства. Эксперт по вопросам приватизации, экс-сотрудник Фонда госимущества Дмитрий Качур в своем заявлении премьер-министру Владимиру Гройсману указал, что правительство не имеет полномочий принимать подобные решения без согласования документа с Государственной регуляторной службой, которая является неотъемлемой составляющей цепочки подготовки правитель-

ственных законопроектов. Это не было сделано. В связи с этим эксперт сделал выводы, что Фонд госимущества и секретариат Кабмина нарушили требования закона «Об основах государственной регуляторной политики в сфере хозяйственной деятельности», что свидетельствует о наличии признаков угроз национальным интересам и нацбезопасности Украины.

И сколько бы ни говорил Гройсман о том, что приватизация позволит наполнить госбюджет, привлечет иностранные инвестиции, которые вдруг на блюде с голубой каемочкой «подадут» новые рабочие места и обеспечат зарплаты, сейчас эта инициатива напоминает план по тотальной дешевой распродаже объектов, которые пока еще находятся в государственной собственности. Но продажа таких объектов, которые являются стратегическими для страны и которые при грамотном управлении могут избавить от клеймы убыточности, является уже не глупостью, а преступлением перед народом.

Алексей ГОНСКИЙ

Всюду бюджетный процесс — финансовый, у нас — детективный. О правительствах Азарова и Яценюка, с кавалерийскими атаками на государственную казну, умолчим. Вспомним, как при принятии бюджета-2016 сорвали е-декларирование. В прошлом году мину заложили заранее, еще в Бюджетную резолюцию, пристегнув к ней постановление о депутатских зарплатах. Тогда спасла бдительность общественности. А так как с тех пор исполнители не поменялись, то и общество — на страже. Тем более что в нынешнюю июньскую жару бюджетный процесс стартовал весьма странно.

Кабмин закрутил очередную бюджетный детектив

«МАЛЕНЬКАЯ ЛОЖЬ РОЖДАЕТ БОЛЬШОЕ НЕДОВЕРИЕ»

Согласно п. 44 Заключительных положений Бюджетного кодекса «Кабинет министров Украины» подает не позднее 15 июня 2017 года проект «Основных направлений бюджетной политики на 2018–2020 годы» в Верховную Раду Украины».

Кодекс принят еще при Януковиче, но п. 44 свежий — от 23.03.2017, выписан специально под текущий бюджетный процесс.

Между тем до 16 июня проект «Основных направлений бюджетной политики на 2018–2020 годы» (Бюджетная резолюция) в парламент не поступил. И не мог, потому что лишь в конце дня Минфин подал его на подпись премьеру. Только 19 июня проект добрался до парламента.

Нарушение установленного законом срока к мелочам не от-

тремя властными столами, а в том, что Бюджетную резолюцию составили сразу на три года.

Вообще идея среднесрочного бюджетирования плодотворна. В странах Евросоюза практикуется период 3–5 лет, в США предполагается установление плановых уровней и объемов финансирования на текущий бюджетный год и четыре последующих.

Невольно вспоминаются советские пятилетки. Но тогда планировались не только денежные потоки, но и все производство и распределение — от термоядерных ракет до канцелярских кнопок. Внедрение среднесрочного

ления Верховной Рады: «Проект... несколько перегружен описательными, декларативными и организационными положениями... которые, по нашему мнению, являются лишними», «...в определении задач используются общие оценочные характеристики субъективного характера, не наполненные юридическим содержанием и не присущие нормативно-правовому акту».

Это первые из подобных оценок (которых в заключении парламентских экспертов более десятка) относительно излишней художественности и недостатка права и финансов.

Теперь о детективном уклоне.

И вопреки этому «прогнозный показатель номинального валового внутреннего продукта в каждый из 2018–2020 годов по сценарию №1 (базовому) является более консервативным, чем по двум другим сценариям».

Вот это да! Сценарий №1 создавался для лучших условий, чем сценарий №3, но показатели предусматривает хуже. Чем хуже, тем лучше?

Парламентские эксперты вновь удивлены: «Учитывая фактическую динамику экономического развития в 2016 году, наличие негативных тенденций дальнейшего спада украинской экономики в период политико-экономического кризиса и внешней агрессии, а также необходимость выполнения значительных по объему внешних долговых обязательств, считаем, что при таких условиях с целью минимизации рисков расчетной базой для обоснования основных показателей экономического и социального развития Украины на 2018–2020 годы может быть сценарий №3, учитывающий неустойчивость тенденций мировой экономики и предполагающий условия развития, чем в сценариях №1 и №2».

Для чего вся эта путаная муть даже не в пояснительной записке, а в тексте Бюджетной резолюции? И без того непостояй и некороткой — аж из 7111 слов.

Не иначе, чтобы сбить с толку, запутать, отбить охоту читать и вникать в «денежноемкий» бюджетный процесс за дымовой завесой загадочной его концепции.

САМОЗАЩИТА ПРАВИТЕЛЬСТВА

Строго говоря, проект Бюджетной резолюции не является финансово-концептуальным документом, зато он является проектом агитационно-политическим.

О перегруженности его текста лозунгами, призывами, обещаниями «а-ля избирательная программа», уже говорилось. Как и о недостатке экономическо-финансовой конкретики. Это первый политический фактор.

Для расчета базовых бюджетных показателей выбрали более оптимистичный, а не консервативный сценарий: экономическая надежность принесена в жертву политическому оптимизму. Это второй политический фактор.

Очередные президентские выборы должны состояться 31 марта 2019-го, парламентские — осенью того же года, то есть до завершения действия Бюджетной резолюции. Так что отчитываться за нее не придется. Максимум обещаний — минимум ответственности. Это третий политический фактор.

А чего ожидали? В конце концов, члены Кабмина — фигуры политические, и проект их такой же.

В общем, Бюджетная резолюция содержит и позитив (среднесрочное бюджетирование, сближение с практикой Евросоюза), и негатив — хронические подтасовки, экономическое прожектерство, избирательную конъюнктуру.

Какая из тенденций победит? Проект госбюджета-2018 покажет.

Борис БЕСПАЛЫЙ

БОРИС БЕСПАЛЫЙ:
«ОЧЕРЕДНЫЕ ПРЕЗИДЕНТСКИЕ ВЫБОРЫ ДОЛЖНЫ СОСТОЯТЬСЯ 31 МАРТА 2019-ГО, ПАРЛАМЕНТСКИЕ — ОСЕНЬЮ ТОГО ЖЕ ГОДА, ТО ЕСТЬ ДО ЗАВЕРШЕНИЯ ДЕЙСТВИЯ БЮДЖЕТНОЙ РЕЗОЛЮЦИИ. ТАК ЧТО ОТЧИТЫВАТЬСЯ ЗА НЕЕ НЕ ПРИДЕТСЯ. МАКСИМУМ ОБЕЩАНИЙ — МИНИМУМ ОТВЕТСТВЕННОСТИ»

ПРАВИТЕЛЬСТВО ЗАЧЕМ-ТО ИНФОРМИРУЕТ ПАРЛАМЕНТ, ЧТО КРОМЕ ОСНОВНОГО СЦЕНАРИЯ ОНО РАССМОТРЕЛО ЕЩЕ ДВА. МОГЛИ РАССМАТРИВАТЬ И ДВАДЦАТЬ ДВА, НО ПАРЛАМЕНТУ НУЖЕН ТОЛЬКО ОДИН!

несешь. Но и не трагедия — дело привычное. Пугает другое: на официальном парламентском сайте проект Бюджетной резолюции красуется как зарегистрированный 15 июня, то есть задним числом.

Как говорил киношный Мюллер из «Семнадцати мгновений весны», «маленькая ложь рождает большое недоверие». Правда, в нашем случае не рождает, а усугубляет.

ШАГ НА ЗАПАД

Текущий бюджетный процесс делится на троих. Не в том смысле, что разливается в бокалы за

бюджетного планирования — это отнюдь не совковый рецидив.

КАК КАБМИН ЗАПУТАЛСЯ В ТРЕХ СЦЕНАРИЯХ...

Ни факт, ни своевременность перехода к среднесрочному бюджетированию возражений не вызывают. Удивляет текст «Основных направлений бюджетной политики».

Несмотря на сухое юридическое название, опус напоминает полухудожественное произведение с элементами детектива. Деликатно и выразительно подчеркивается в заключении Главного научно-экспертного управ-

Кабинет зачем-то информирует парламент, что кроме основного сценария (термин-то какой творческий!) он рассмотрел еще два. Могли рассматривать и двадцать два, но парламенту нужен только один!

Запутывает и описание сценариев.

«Сценарии №1 и №2 предусматривают активное внедрение экономических и социальных реформ».

«Сценарий №3 учитывает неустойчивость тенденций мировой экономики и предполагает несколько худшие внешние условия развития, чем в сценариях №1 и №2».

Випромінювання оптимізму та бачення життя в рожевих тонах, мабуть, є негласними вимогами до прем'єр-міністра. І дійсно, якщо послухати Гройсмана, Україна перетворилася на країну позитиву. Не стала виключенням і така завжди вразлива сфера, як підготовка до холодів. «Наступний опалювальний сезон пройдемо нормально, стабільно та якісно», — запевняв голова уряду на селекторній нараді. І хотілося б йому повірити, проте компанії-постачальники зараз попереджають про неможливість забезпечити якісні послуги в холодний період. Тобто все частіше відбуватимуться пориви мереж — відповідно, деякий час тим, кому не пощастило, доведеться сидіти без гарячої води та опалення.

ПОРИВИ ГАРАНТОВАНІ

Тільки-но кияни, які майже місяць сиділи без гарячої води через припинення газопостачання на ТЕЦ-6, зраділи, що на решті «тепленьку пустили», як у «Київенерго» заявили, що опалювальний сезон 2017–2018 буде складним.

«Київенерго» не зможе тримати комфортну температуру енергоносія, також значно знизиться надійність тепло- і електропостачання», — констатував экс-міністр енергетики, глава наглядової ради компанії Іван Плачков, пояснюючи це тим, що у «Київенерго» бракує коштів на проведення повноцінних ремонтів та закупівлю необхідно обладнання.

Він впевнений, що сьогодні не тільки Київ, а й загалом енергокомплекс України не в змозі підготуватися до холодного періоду. І дійсно, зараз комуналенерго багатьох міст, в тому числі Полтави, Запоріжжя, Львова, Харкова, заявляють про проблематичність проходження майбутнього опалювального сезону.

никатимуть в містах, селах та селищах», — пояснив він «ВВ».

Експерт зазначив, що окрім технічного стану мереж проблеми можуть виникнути і через недостатнє забезпечення запасів газу та антрациту. І найбільш проблемною є вугільна компонента.

«Буквально за місяць до нас має прийти вугілля з Пенсильванії. Якщо воно дійсно доїде та не буде проблем із газом, належні запаси буде створено. Проте виникає питання — яка ціна буде на американський антрацит та на газ, який закачуватимуть у підземні сховища», — додав Володимир Саприкін.

Юрій Корольчук не бачить, щоб в уряді була розроблена концепція проходження опалювального сезону. Адже сьогодні немає офіційних даних про наявний запас ресурсів та про те, на скільки тисяч тонн його необхідно поповнити.

«Тому, скоріш за все, держава накопичить газу та вугілля скільки зможе. А потім, коли ресурсу залишиться обмаль, обмежуватиме теплопостачання населення до мінімуму,

БЕЗОПАЛЮВАЛЬНИЙ СЕЗОН

У 2017 РОЦІ ЛИШЕ 50,9% ДОМОГОСПОДАРСТВ З ТИХ, ЩО ЗВЕРТАЛИСЯ ПО СУБСИДІЇ, ОТРИМАЛИ ЦЮ ДЕРЖАВНУ ДОПОМОГУ

дування субсидій державою компаніям-постачальникам.

За даними Держстату, на кінець травня українці заборгували за комунальні послуги загалом 29,2 млрд грн: несплата за газопостачання склала 11,3 млрд грн; за централізоване опалення та гаряче водопостачання — 8,9 млрд грн; за

гарячу воду й утримання будинків та прибудинкових територій, можна стверджувати, що коли розпочнеться опалювальний сезон, темпи зростання рівня неплатежів прискоряться.

І на субсидії, про які минулого року розповідав уряд як про спасіння, розраховувати не варто. За останніми даними все того ж Держстату, у 2017 році лише 50,9% домогосподарств з тих, що зверталися по таку державну допомогу, її отримали. Бо 47 млрд грн, закладених у держбюджет на субсидії, вже вичерпано. А тих додаткових 14,2 мільярда гривень з державної казни, за які минулого тижня проголосувала Рада в першому читанні, вистачить, за оцінками експертів, лише до старту опалювального сезону. Тому в уряді залишиться два виходи — або знову ініціювати зміни до бюджету, щоб виділяти додаткові кошти на субсидії, або максимально скоротити кількість отримувачів цього виду держдопомоги за рахунок верифікацій, урізання соцнорм тощо.

Але навіть це проблему не вирішить. Адже влада, яка підсадила населення на гачок

субсидій, доволі неохоче розраховується за ці субвенції. НАК «Нафтогаз» у першому півріччі недоотримала від держбюджету майже 20 млрд грн розрахунків по субсидіях. Держжава також завинила підприємствам ЖКГ 33 млрд грн за пільги та субсидії. Виходить, усі учасники процесу є боржниками, але боком все вилізе простим українцям, які будуть платити захмарні суми за неякісні послуги. Замість того, щоб встановити справедливую ціну на газ, яка була б посилюючою для переважної більшості населення без отримання субсидій, уряд, вірогідніше за все, вирішить ще підвищити тарифи. А якщо закон про житлово-комунальні послуги буде прийнято у другому читанні, то на боржників чекає ще й нараховування пені за прострочку платежів.

Валентин Землянський констатував, що в умовах згорання економіки та промисловості єдиним ресурсом поповнення бюджету залишається вижимання останніх копійок з українців через опосередковані податки у вигляді підвищених тарифів, пені за несплату тощо.

«Складається враження, що запас терпіння в наших людей безмежний. В 9,5 раза збільшено тарифи на газ, в 6 разів — на тепло, в 4 — на електроенергію. І ніякого бунту чи обурення з боку українців! Тому, вірогідно, уряд, відчувачи свою безкарність, може й надалі продовжити жажливі соціальні експерименти над народом України», — підсумував експерт.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

НАК «НАФТОГАЗ» У ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ НЕДООТРИМАЛА ВІД ДЕРЖБЮДЖЕТУ МАЙЖЕ 20 МЛРД ГРН РОЗРАХУНКІВ ПО СУБСИДІЯХ. ДЕРЖАВА ТАКОЖ ЗАВИНИЛА ПІДПРИЄМСТВАМ ЖКГ 33 МЛРД ГРН ЗА ПІЛЬГИ ТА СУБСИДІЇ

Експерт з питань енергетики Юрій Корольчук в коментарі «ВВ» констатує, що вже спостерігається збільшення кількості аварій мереж під час гідравлічних випробувань. Так, наприкінці червня в столиці авто під час руху провалилося у двометрову яму з окропом, яка утворилася через порив тепломережі.

«І це в Києві! А в регіонах ситуація набагато гірша. В цілому зношеність мереж в Україні складає 70%. Тому з кожним роком вони стають більш вразливими через природні та технічні навантаження», — розповів він.

На думку експерта з енергетичних питань Володимира Саприкіна, взимку поривів стане ще більше.

«Життя в останні роки показує, що спокійно опалювальний сезон в нас проходити не може. І хоч на апокаліптичний сценарій не варто очікувати, локальні проблеми різного масштабу ви-

магаючи за напівтеплі батареї в квартирах платити по захмарних тарифах», — передбачає він.

У БОРГАХ ЯК У ШОВКАХ

Експерт з енергетичних питань Валентин Землянський нагадав, що борги енерго- та теплопостачальних компаній виникли як через зростання рівня неплатежів з боку населення, так і через недостатнє відшко-

утримання будинків і споруд та прибудинкових територій — 2,9 млрд грн; за централізоване водопостачання та водовідведення — 1,8 млрд грн; за вивезення побутових відходів — 0,4 млрд грн; за електроенергію — 3,9 млрд грн.

У порівнянні із показником на кінець квітня заборгованість населення за комунальні послуги продовжує зростати. Враховуючи те, що українцям нещодавно знов підвищили тарифи на

НА КІНЕЦЬ ТРАВНЯ УКРАЇНЦІ ЗАБОРГУВАЛИ ЗА КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ ЗАГАЛОМ 29,2 МЛРД ГРН: НЕСПЛАТА ЗА ГАЗОПОСТАЧАННЯ СКЛАЛА 11,3 МЛРД ГРН; ЗА ЦЕНТРАЛІЗОВАНЕ ОПАЛЕННЯ ТА ГАРЯЧЕ ВОДОПОСТАЧАННЯ — 8,9 МЛРД ГРН; ЗА УТРИМАННЯ БУДИНКІВ І СПОРУД ТА ПРИБУДИНКОВИХ ТЕРИТОРІЙ — 2,9 МЛРД ГРН; ЗА ЦЕНТРАЛІЗОВАНЕ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ — 1,8 МЛРД ГРН; ЗА ВИВЕЗЕННЯ ПОБУТОВИХ ВІДХОДІВ — 0,4 МЛРД ГРН; ЗА ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ — 3,9 МЛРД ГРН

Избиения, удары кнутом и кандалы. Издание El País провело собственное расследование после того, как ООН сообщила о росте числа мигрантов, продаваемых в рабство на невольничьих рынках в Ливии.

ГЕТТО АЛИ

В городе Сабха на юге Ливии с населением около 100 тысяч человек есть место, известное как «гетто Али». Эти слова заставляют съежиться 18-летнего гамбийца Абу Бакара Яу, который пробыл там два месяца.

По словам очевидцев, гетто Али размещается в здании бывшей тюрьмы. До войны, закончившейся со смертью Муаммара Каддафи, через Сабху пролегал один из путей миграции из Центральной Африки в Европу. Там задерживали и депортировали на родину многих эмигрантов из этого региона. Помимо этого, Сабха была относительно привлекательным городом для туристов — любителей приключений.

По рассказам Абу Бакара, сегодня здание тюрьмы, состоящее из камер и внутреннего двора, заброшено, в нем полно крыс и пыли. Сотни молодых африканцев содержатся в тесных помещениях без света и вентиляции. Всем здесь заправляет ливиец из племени тубу, которого называют Али. Вокруг, на улицах Сабхи, порядок устанавливают военизированные формирования, контрабандисты, мафиози и просто вооруженные жители. Эта зона закрыта для посещения.

Абу Бакар оказался там после пятидневного безостановочного перехода через пустыню. Отправной точкой был город Агадес на севере Нигера, туда же он вернулся через несколько месяцев. Сидя на старом стуле, он рассказывает о своих злоключениях под звучный призыв к молитве, раздающийся из находящейся неподалеку мечети. На лице у него шрам. По словам Абу, в Сабхе все знают про гетто Али.

«Но это всем безразлично, потому что Ливия — это ад. Все вооружены. Даже дети ходят с пистолетами. И никого не волнует ни добро, ни зло», — говорит он.

«Я заранее оплатил проезд до Триполи. Я оплатил его в Агадесе до отправления», — рассказывает Абу Бакар.

Это стоило ему 381 евро — сбережения всей его семьи.

«Но я так и не доехал до Триполи», — вздыхает он.

РАБОТОРГОВЛЯ ПОД НОСОМ У ЕВРОПЫ

Добравшись до Сабхи после переезда через Сахару, водитель отвез своих пассажиров в гетто.

«Там были ливийцы в военной форме и с оружием. Не знаю, были ли это солдаты, повстанцы или кто-то еще», — рассказывает он.

Абу и его спутников втолкнули в здание, заявив, что они не оплатили проезд, хотя это было не так, и посадили под замок без дополнительных объяснений.

На протяжении двух месяцев, пока Абу был в гетто, ему выдавали стакан воды и батон хлеба в день. По его оценкам, там находилось около 300 человек, только мужчины. Тех, кто умирал, другие пленники должны были вытаскивать на улицу и сжигать тела на пустыре рядом с тюрьмой.

«Каждый день приходили арабы, иногда в сопровождении телохранителей, и нас выводили во двор. Там мы должны были садиться в ряд таким образом (Абу садится на пол, разведя ноги), каждый садился между ног того, кто был сзади. Образовывалось что-то наподобие поезда на земле», — вспоминает Абу.

Он вновь садится на стул и продолжает рассказ: «Арабы ходили между нами и отбирали некоторых. Обычно они выбирали сильных, тех, которые, скорее всего, не умрут через пару дней. Их выбирали как манго на фруктовом рынке. Потом они платили надсмотрщикам гетто и забирали товар. Арабы приходили каждый день покупать нас».

Абу продали через два месяца.

«Я не знаю, сколько за меня заплатили. При нас не говорили

о деньгах, отходили в угол торговаться», — говорит гамбиец.

Абу замолкает, смотря перед собой потухшим взглядом. И продолжает вновь: «Гетто Али — как раз такое место, которое представляешь себе, когда говорят про невольничьи рынки».

В XXI веке в городе, до недавнего времени считавшемся туристическим, в стране, находящейся в 400 километрах от Европы, процветает работорговля!

Ачаман не придал значения его словам. И только через некоторое время он понял смысл этой фразы.

«Сначала предполагалось, что нас довезут до города Мадамы на границе Нигера и Ливии, но мы поехали дальше, и нас оставили в Катруне, на территории Ливии. Там нас забрали ливийцы из местного племени тубу. Все они носили бороду и были вооружены. Мне сказали, что есть проблемы, кое-чего не

в ряде случаев переправлять мигрантов в Мавританию, а от туда на лодках на Канарские острова; другой вариант — пересечь Алжир, доехать до границы с Марокко и перебраться в Мелилью; третий — попытаться через Ливию добраться до побережья, чтобы доплыть на плотках до итальянского острова Лампедуза.

Сегодня через Ливию лежит, пожалуй, единственный путь в Европу. В стране такой хаос, что мафиози и торговцы живым товаром могут беспрепятственно разбивать лагеря где угодно, а в других странах границы контролируются. Каждый населенный пункт в Ливии находится под властью разных вооруженных формирований. И мигранты пытаются воспользоваться этой неразберихой, чтобы пересечь море. По оценкам Международной организации по миграции (МОМ), сегодня в Ливии заблокировано около 330 тысяч мигрантов.

Проблема состоит в том, что у этого беспорядка есть и обратная сторона: в условиях отсутствия какого-либо контроля тысячи мужчин и женщин становятся добычей похитителей. В последние несколько месяцев эти похищения набирают обороты: растет количество рабов.

В апреле этого года МОМ — организация под эгидой ООН — опубликовала доклад, в котором указывается, что в Ливии уже несколько месяцев существуют

В АПРЕЛЕ ЭТОГО ГОДА МОМ — ОРГАНИЗАЦИЯ ПОД ЭГИДОЙ ООН — ОПУБЛИКОВАЛА ДОКЛАД, В КОТОРОМ УКАЗЫВАЕТСЯ, ЧТО В ЛИВИИ УЖЕ НЕСКОЛЬКО МЕСЯЦЕВ СУЩЕСТВУЮТ НЕВОЛЬНИЧЬИ РЫНКИ

ПРОДАН ЗА 3200 ЕВРО

«Я хочу рассказать миру о том, что происходит», — говорит 39-летний Ачаман Агахли — мужчина крепкого телосложения из города Агадес.

Он принимает нас у себя в доме, представляющем собой строение, сложенное из необожженного кирпича, где живут вместе люди и козы. Ачаман занимался перевозками между деревнями в пустыне. Его друг предложил ему попробовать добраться до Европы, чтобы подзаработать. Он посоветовался с женой и, решившись на этот шаг, отправился в путь в июне прошлого года, забравшись в три часа ночи в кузов белого пикапа марки Toyota. Перед отправлением он услышал, как контрабандист, которому заплатили за перевозку, говорил кому-то по телефону: «Я отправляю тебе партию из 25». В тот момент

хватает. Нас отвезли в Сабху и поместили всех в одну комнату в заброшенном здании», — продолжает он свой рассказ.

Ачаман провел под замком 26 дней.

«Нам давали хлеб и молоко. Потом один из надзирателей сказал, что больше нам ничего не дадут, чтобы у нас не было сил на побег», говорит он.

На 27-й день пришел какой-то ливиец и начал торговаться с главой похитителей Ачамана. На этот раз они слышали переговоры.

«Я говорю по-арабски. Я их понял. Они договорились о продаже партии из 12 человек. Да, так он и сказал: партия из 12. И за каждого из этой партии, за каждого из нас, он собирался заплатить 5 тысяч ливийских динаров», — вспоминает Ачаман.

В тот день его купили за 3200 евро.

ЛИВИЙСКАЯ «ЧЕРНАЯ ДЫРА»

До войны — конфликта, который вспыхнул в 2011 году в продолжение «арабской весны», — через Ливию пролегал один из нескольких путей миграции в Европу. Представители мафиозных структур предпочитали

невольничьи рынки — места, где продают мигрантов для использования их в качестве рабочей силы, обслуживающего персонала или секс-рабов.

Директор миссии МОМ в Нигере Джузеппе Лопрете говорит, сидя в своем кабинете в представительстве в Ниамее, что «мигранты, возвращающиеся из Ливии, рассказывают страшные истории о побоях, аукционах, купле-продаже рабов».

Речь не идет ни о похищении людей с целью выкупа, ни о возможности заплатить за освобождение. Речь идет о работорговле, когда жители Ливии покупают выходцев из субсахарской Африки, чтобы те работали в их домах, на фермах или полях без какой-либо платы, если не считать еды и крова, в условиях жестокого обращения.

МОМ заявила об этом, и сейчас очевидцы, которым удалось сбежать, начали давать показания. Но международное сообщество мало что делает для того, чтобы положить конец этому кошмару.

Начо КАРПЕТЕРО,
El País, Испания
(Материал печатается с сокращениями)

КАЖДЫЙ НАСЕЛЕННЫЙ ПУНКТ В ЛИВИИ НАХОДИТСЯ ПОД ВЛАСТЬЮ РАЗНЫХ ВООРУЖЕННЫХ ФОРМИРОВАНИЙ. И МИГРАНТЫ ПЫТАЮТСЯ ВОСПОЛЬЗОВАТЬСЯ ЭТОЙ НЕРАЗБЕРИХОЙ, ЧТОБЫ ПЕРЕСЕЧЬ МОРЕ. ПО ОЦЕНКАМ МЕЖДУНАРОДНОЙ ОРГАНИЗАЦИИ ПО МИГРАЦИИ (МОМ), СЕГОДНЯ В ЛИВИИ ЗАБЛОКИРОВАНО ОКОЛО 330 ТЫСЯЧ МИГРАНТОВ

«ЧЕРНАЯ БАБОЧКА»: убийственная история

Антонио Бандерас уникальный актер: он талантлив и чертовски харизматичен. Практически каждый фильм с его участием обречен на успех. Однако бывают и исключения. К сожалению, психологический триллер «Черная бабочка» как раз и стал таковым...

Много лет назад Пол (Антонио Бандерас) был весьма популярным писателем: его очень любили читатели и критики, а продюсеры спешили купить права на его произведения. Но в один миг все изменилось — Пола настиг творческий кризис. А вскоре возникли и финансовые трудности. Но вместо того чтобы как-то выбраться из депрессии, он искал утешение в алкоголе. Понятное дело, жена от него ушла.

Сейчас Пол живет в небольшом домике подальше от людских глаз и все же пытается сочинить что-то эдакое, вот только ничего у него не получается. Кажется, он потерял последнюю надежду, потому как решил продать свое

ложники. При этом Джек говорит, что помогает Полу придумать сюжет для новой книги!

Дальше начинается какое-то безумие. В плен попадает и Лора, пришедшая в гости к Полу. Вскоре Джек убивает ее и местного шерифа. Как персонажу Антонио Бандераса выбраться из этой ловушки? А может быть, это и не ловушка вовсе? На самом деле в этом кино все не так просто и однозначно, и ближе к концу все перевернется с ног на голову, причем не один раз.

Поначалу сюжет картины кажется очень простым и даже заштампованным, однако окончание фильма действительно впечатляет. Так что сценаристов Марка Фридмана и Джастина Стэнли можно смело похвалить. Но их слаженный труд абсолютно нивелировал режиссер картины Брайан Гудман.

Жанр психологического триллера — один из самых сложных и, кстати, абсолютно невостребованный в последнее время. И у постановщика просто не хватило мастерства для того, чтобы снять действительно интригующую ленту. Гудман не раскрыл достоинства сценария и словно не давал персонажам дышать.

Это было очень хорошо видно на примере Пайпер Перабо, которая будто потерялась в этой истории. Джонатан Риз Майерс также не раскрылся в полной мере. Хотя Антонио Бандерас старался как мог.

Этот знаменитый испанец прекрасно знаком с триллерами. И уж кто-кто, а он умеет потрепать зрителям нервы. Но в картине «Черная бабочка» ему было скучно, одиноко и грустно — видимо, настолько, что он допускал страшнейшие ляпы. К примеру, увидев, как Пол одним пальцем набирает текст на печатной машинке, очень хотелось написать жалобу в Голливуд. Ну не серьезно же это!

убежище: у мужчины уже нет денег даже на продукты! Очаровательная риелтор Лора (Пайпер Перабо) пытается найти покупателей на его жилье, однако пока безуспешно.

Но одна роковая встреча изменит жизнь Пола навсегда. Персонаж Бандераса знакомится с бродягой Джеком (Джонатан Риз Майерс) и предлагает молодому человеку погостить у него. Новый знакомый сразу показывает себя с хорошей стороны: он с радостью чинит дом, сарай, дабы будущие покупатели быстрее клюнули на не слишком привлекательную недвижимость. Джек также внимательно выслушивает исповедь Пола и пытается давать ему дельные советы. И вдруг (а ведь ничего не предвещало беды) берет главного героя в за-

Согласно данным американского Национального центра пропавших и эксплуатируемых детей (NCMEC), ежегодно в США пропадают более 800 тысяч детей. То есть 2000 ежедневно, или один ребенок каждые 40 секунд. Эта просто ужасающая статистика и легла в основу ленты режиссера Луиса Приесто под названием «Похищение».

Карла (Холли Берри) тяжело переживает развод. Дело в том, что ее некогда любимый муж намерен в суде требовать полной опеки над их общим сыном Фрэнки. Чаше судьи делят опеку между родителями или же отдают предпочтение матери. Но на этот раз все может быть иначе, поскольку экс-супруг Карлы будет аргументировать свое требование тем, что у женщины нет достаточной для содержания ребенка финансовой базы (она работает официанткой в дешевом кафе). Посему главная героиня жутко нервничает, однако перед сыном держится молодцом.

Однажды Карла взяла Фрэнки на прогулку в парк аттракционов. У женщины не так много денег, но ей удается отвлечь малыша всевоз-

Увидев, что Фрэнки исчез, героиня Холли Берри в ужасе мечется по парку. Она зовет сына, но его нигде нет. Совершенно случайно она выбегает на парковку и издали видит, как ее малыша незнакомец усаживает в машину. Женщина без промедления бросается к своему автомобилю и начинает погоню. Самое ужасное, что у Карлы разрядился телефон, и она попросту не может позвонить в службу 911. Все, что ей остается, — это преследовать похитителей ее ребенка. До конца фильма мать будет героически следовать за киднепперами. На ее пути встретится множество преград, однако она готова на все ради сына. Карла непременно спасет ребенка и отомстит за него.

телей. Поэтому ее героине веришь безоговорочно.

Кстати, интересно, что в 2013 году Холли Берри сыграла оператора службы спасения 911 в картине «Тревожный звонок». По сюжету этой ленты героиня Берри принимает звонок от похищенной девочки, которую киднеппер усыпил на парковке, засунул в багажник своей машины и везет в неизвестном направлении. По счастливой случайности преступник не увидел, что у нее есть мобильный телефон. Так похищенной и удалось набрать 911. На протяжении всего фильма Холли Берри общается по телефону с девочкой и пытается выяснить ее местонахождение.

Так что с подобной тематикой актриса уже была знакома, что явно пошло ей на пользу. Берри была настолько хороша, что ей можно сразу же вручать еще одну золотую статуэтку за роль Карлы в картине «Похищение».

Режиссером фильма стал Луис Приесто. Ему удалось снять очень драматичное и динамичное кино на чрезвычайно сложную тему. В этой ленте нет истерики, а есть целеустремленность и невероятная сила. Постановщик как бы говорит зрителю о том, что даже в такой страшной ситуации главное — собраться с силами и сделать все возможное в данный момент.

На самом же деле фильмы-погоны снимать крайне сложно, поскольку из-за однообразия действия зрителю можно легко наскучить. Но Приесто очень грамотно расставил акценты, держа в напряжении до последней минуты.

Фильмов, повествующих о похищении детей, сняли великое множество. «Гнев», «24 часа», «Милые кости» — самые сильные картины. «Похищение» несколько недоотягивает до них, однако в любом случае это великолепная драма, которая еще раз привлекает внимание всего мира к страшнейшей теме киднеппинга.

Несколько лет назад тот же Национальный центр пропавших и эксплуатируемых детей провел гло-

ФИЛЬМЫ-ПОГОНИ СНИМАТЬ НЕВЕРОЯТНО СЛОЖНО, ПОСКОЛЬКУ ИЗ-ЗА ОДНООБРАЗИЯ ДЕЙСТВИЯ ЗРИТЕЛЮ МОЖНО ЛЕГКО НАСКУЧИТЬ. НО ПРИЕСТО ОЧЕНЬ ГРАМОТНО РАССТАВИЛ АКЦЕНТЫ, ДЕРЖА В НАПРЯЖЕНИИ ДО ПОСЛЕДНЕЙ МИНУТЫ

можными бесплатными развлечениями. Они смотрели выступление уличных артистов, как вдруг у героини Холли Берри зазвонил телефон. Женщина отошла подальше от шума и гама, дабы поговорить со своим адвокатом. Карла время от времени поглядывала на Фрэнки. Впрочем, похитителям хватило 30 секунд для того, чтобы забрать мальчика.

Оскароносная актриса Холли Берри в последнее время нечасто снимается в кино. Поэтому каждое ее появление на большом экране — настоящий праздник для ее поклонников. В картине «Похищение» Берри выложилась по полной: сыграть настолько правдоподобно под силу не многим актрисам. Несмотря на абсолютное отчаяние, ее внутренняя сила покоряет зри-

тельное исследование, выяснив, что 38% случаев похищения происходят, когда ребенок идет в школу или возвращается из учебного заведения. 43% пропавших детей — в возрасте от 10 до 14 лет, 72% — девочки. Это действительно ужасающая статистика, которая не должна оставить равнодушным никого, поскольку при похищении любая помощь может оказаться спасительной.

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.